

ת"פ 26372/02/19 - מדינת ישראל נגד עודי שרבאתי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 26372-02-19 מדינת ישראל נ' שרבאתי

בפני כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין: מדינת ישראל ע"י תביעות ירושלים

המאשימה

נגד

עודי שרבאתי ע"י ב"כ עוה"ד שאול נעים

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירות ובעובדות המנויות בכתב האישום המתוקן, בכך שביום 18.1.2017 בשעה 09:00 ב"איטליז שרבאתי" הגיע השוטר מ"א עם שוטרים נוספים לביצוע חיפוש על פי צו לצורך תפיסת מצלמות. באותן נסיבות, ניגש הנאשם לחדר פנימי בחנות, פירק מכשיר הקלטה של מצלמה המותקנת בחנות וניסה להחביאו מהשוטרים. השוטר מ"א זיהה את מעשיו של הנאשם והורה לו להציג תעודה מזהה. בתגובה דחף הנאשם את השוטר והחל בריצה לכיוון היציאה מהחנות. השוטר מ"א תפס את הנאשם בידו והודיע לו כי הוא מעוכב לצורך זיהוי ובתגובה דחף הנאשם את השוטר, השתולל, קילל וניסה לחנוק את השוטר. לכן הודה הנאשם והורשע בביצוע עבירה של הפרעה לשוטר לפי סעיף 275 לחוק העונשין, התשל"ז-1977.

מהלך הדיון

הנאשם הודה במסגרת הסדר דיוני. הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית והנאשם נשלח לשירות מבחן לקבלת תסקיר.

תסקיר שירות המבחן

בעניינו של הנאשם הוגשו שני תסקירים מהם עולה כי הנאשם כבן 23, רווק ומתגורר עם משפחתו. הנאשם סיים 12 שנות לימוד עם תעודת בגרות חלקית. עובד כחמש שנים בקצבייה המשפחתית. בהתייחס לעבירה נשוא הדיון, סיפר הנאשם כי דוד שלו ביקש ממנו להגיע לחנות וכי המצלמות שנבדקו היו חדשות. לדברי הנאשם נוכח ניסיון העבר בו שוטרים שהגיעו לחנות לבדוק את המצלמות, גרמו להם נזק, לפיכך החביא את המצלמות כדי למנוע את שבירתן. הנאשם נעדר עבר פלילי. שירות המבחן הפנה את הנאשם ל"קידום נוער" להתחלת טיפול וכיום נמצא הנאשם ברשימת

המתנה. שירות המבחן התרשם, כי הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו וכי מוכן להירתם לטיפול. לפיכך המליץ שירות המבחן להימנע מהרשעתו בדיון ולהטיל עליו 200 שעות של"ץ וצו מבחן למשך שנה.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, התובעת עתרה להטיל על הנאשם מאסר בעבודות שירות וענישה נלווית נוכח מאפייני האירוע. מאידך, הסניגור עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן ולסיים את ההליך ללא הרשעה.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות בערך המוגן של שמירה על ביטחון הציבור ושלוחיו וכן עמידה על ערך שלטון החוק וההגנה עליו. בעניינו, מידת הפגיעה בערכים המוגנים בינונית.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מדובר בעבירה מתוכננת שכן הנאשם החביא את המצלמות מהשוטרים בידעה. כמו כן ניסה להימלט מהם ואף היכה אחד מהם (הגם שלא הורשע בעבירת תקיפה) - מדובר בנסיבות שאינן קלות ערך; הנאשם צריך היה להימנע מן המעשה, בהיותו בגיר; הנזק שנגרם הוא הכאת השוטר וטרחה מיותרת לשוטרים. הנזק הפוטנציאלי רב יותר.

מדיניות הענישה הנוהגת - טווח הענישה בעבירות בנסיבות אלו הוא רחב. ברע"פ 50213/18 **בדיר נ' מ"י** (מיום 28.6.2018) נקבע מתחם ענישה שבין מאסר על-תנאי למאסר קצר, בנסיבות דומות, אם כי שם נגזר מאסר בפועל ל-5 חודשים בשל עבירות נוספות.

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על בין מאסר על-תנאי לרבות של"ץ לבין 5 חודשי מאסר וענישה נלווית.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40י"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: מדובר בנאשם צעיר, שנרתם לטיפול במסגרת שירות המבחן; הנאשם נעדר עבר פלילי; הנאשם נטל אחריות למעשים וחסך זמן שיפוטי. סברתי כי נטילת האחריות היא מלאה.

המיקום במתחם - בנסיבות המקרה, יש למקם את הנאשם בתחתית המתחם.

אי הרשעה - בידוע, שעה שנמצא כי נאשם ביצע את העבירות המיוחסות לו, יש להרשיעו. זהו הכלל. אי-הרשעה הוא היוצא מן הכלל. בע"פ 2083/96 **כתב** נ' **מ"י** (מיום 21.8.1997) קבע בית המשפט העליון כי אי-הרשעה תיתכן בהינתן שני תנאים מצטברים: הראשון, כאשר טיב העבירה מאפשר אי-הרשעה מבחינת שיקולי הענישה ליחיד ולרבים; השני, כאשר הנזק העלול להיגרם לנאשם מעצם הרשעתו הוא קונקרטי ובלתי מידתי בנסיבות העניין. ראו בהקשר זה גם את ע"פ 5985/13 **אבן** נ' **מ"י** (מיום 2.4.2014) בפסקאות 6 ו-7.

בעניינו אני סבור כי התנאי הראשון אכן מתקיים בנסיבות ביצוע העבירה, אולם התנאי השני אינו מתקיים שכן הנאשם לא הוכיח כי ישנה פגיעה קונקרטית ובלתי מידתית בעתידו, על אף גילו הצעיר.

גזירת הדין

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

- א. 4 חודשי מאסר, שלא ירוצו אלא אם יעבור הנאשם את העבירה בה הורשע בתוך שלוש שנים מהיום;
- ב. 100 שעות שירות לתועלת הציבור על-פי תוכנית שיכין שירות המבחן וגישה לבית המשפט בתוך 30 יום מהיום. הנאשם הוזהר כי עליו לפעול על פי הוראות שירות המבחן, שאחרת ניתן יהיה לגזור מחדש את הדין לרבות הטלת מאסר בפועל;
- ג. קנס בסך 1,000 ₪, אשר ישולם החל מיום 1.7.2020 או חודש מאסר תמורתו אם לא ישולם, ב-4 תשלומים שווים ורצופים ב-1 בכל חודש. לא ישולם תשלום במועד או לא ישולם כלל, יעמוד הקנס לפירעון מיידי;
- ד. פיצוי למתלונן ע"ת 3, בסך 500 ₪. הפיצוי ישולם ב-2 תשלומים החל מיום 1.7.2020, וב-1 לכל חודש רציף ועוקב. אי עמידה בתשלום מי מהתשלומים תביא לפירעון מיידי של הפיצוי ולתוספת הפרשי הצמדה וריבית פיגורים כחוק;
- ה. התחייבות בסך 10,000 ₪ שלא לעבור את העבירה בה הורשע בתוך שנתיים מהיום או חודש מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, חח' סיוון תש"פ, 31 מאי 2020, במעמד הצדדים.